

og samtlig dermed baade paa den ene og den anden Maade vise, at vi af Nødvendighed forandre vor Politikk, altsaa gjøre en Dyd af Nødvendighed; og navnlig stattes dette derved, som jeg tillod mig at bemærke i mit første Foredrag i Dag, at de finansielle Grunde fuldstændig gaa i den af mig antydede Retning. Dette blev udtalt ved Hærens Behandling paa en saa bestemt Maade af den ærede Conseilpræsident, at jeg fuldstændig kan slutte mig dertil. Jeg skal blot med den ærede Viceformands Tilladelse oplæse tre Linier af den ærede Conseilpræsidents Udtalelser. Der staar: „Den finansielle Byrde staar for mig ubetinget som saa stor, at den alene er en Grund til at stemme imod Lovforslaget“. Jeg kan virkelig ikke med den bedste Villie af Verden se, at der siden den Tid er sket store Forandringer, hvad det finansielle angaar, jeg ser kun Krigsministeren kommer med Forslag, der, som tidligere fremhævet af mig, ikke alene fastholde den samme finansielle Byrde, men tillige lægge an paa at gjøre den større endnu. Som sagt, jeg fastholder begge disse Hensyn, baade det politiske og det finansielle, og beklager i overordentlig høi Grad, at jeg ikke har faaet at vide, hvad jeg meget ønskede at faae at vide, hvorfor den ærede Conseilpræsident nu er af en anden Mening. Til Slutning skal jeg endnu blot tillade mig at udtale, at jeg for mit Vedkommende meget bestemt maa protestere imod, at den Omstændighed, at en Mand har den Formening, at det Maal, vi Alle ere enige om at ville naae, bedre kan naas ad fredelig Veie end ad den krigeriske, skulde kunne opfattes saaledes, som om der deri kunde siges at være mindre Patriotisme og mindre Fædrelandsfjærlighed, ligesom ogsaa de Herrer, der ville bruge Dolken, ere i det Store og i det Mindre forpligtede til at anse mig og Enhver, der hylber fredelig Politikk, for lige saa gode danske Borgere, som dem, der hylde den modsatte Opfattelse, og det er det, jeg for mit Vedkommende forlanger.

**P. C. Olsen:** Naar jeg har talt om, at vi skulle vedligeholde vort Forsvar og vise Verden, at vi ville sælge vort Liv saa dyrt som muligt, saa lægger jeg ikke Vægtning alene paa det Fysiske, men ogsaa paa det Moraliske, og i den Forstand talte jeg om Sigklang. Og jeg vil spørge, om det ikke, naar der blev holdt mange saadanne Foredrag her i Salen som det, hvortil jeg sigtede, for Sønderjydernes Øren maatte lyde som Sigklang. For mit eget Vedkommende er jeg overbevist om, at naar det ærede Medlems Foredrag alene læstes i Sønderjylland, vilde det paa mange Steder have en saadan Virkning; man vilde deraf slutte: nu ere de døde Hæder af at staa Last og Brast med os. Men det have Sønderjyderne ikke fortjent af os, de have ikke fortjent det efter den Maade, hvorpaa de i fysiske og mo-

ralist Henseende have stillet sig over for os. Derfor der kom mange Foredrag her af denne Art — Gud ske Lov har der hidtil ikke været noget andet — vilde det være en Sigklang for Sønderjyderne.

**Kofod:** Jeg skal blot i Anledning af det Foredrag, som vi hørte fra det ærede Medlem for Thisted Amts 3die Valgkreds (Bagger), bemærke, at der slet ingen Fare er for, at Udlandet skulde tillægge mine Ytringer den Betjyding, at de deles af Flertallet. Samtidig med, at det er sørgeligt at være i Mindretallet, er det for saavidt forbundet med mindre Fare, som Ens Ytringer ikke saaledes kunne mistydes. Jeg veed, at jeg hører til Mindretallet, og jeg skal aadenhjertigt tilstaa, at mine Ytringer ikke vilde være faldne nær saa stærke ad denne Veie, naar ikke hans Ytringer vare faldne saa stærkt ad en anden Veie. Hans Ytringer syntes at have en saadan Hælfarve, at jeg i Modsetning dertil — for at bruge et gammelt nordisk Udtryk, — troede at burde hævde Blodhævnens Berettigelse, naar man bare er i Stand til at udføre den. Der er slet ikke Tale om, at jeg i Umindelighed vil „bore Dolken i Folks Bryst“; jeg vil kun bore den i Stimmens Bryst, naar Hærens Dieblikk mulig kan komme, og der gives Leilighed dertil.

**Krigsministeren:** Der er en Bemærkning, som jeg ser, da jeg besvarede de Spørgsmaal, der bleve rettede til mig fra det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Scavenius), glemte og derfor skal jeg for Fuldstændigheds Skyld tilføje den her. Det er, at det ærede Medlem jo egentlig med Lethed, dengang han rettede det Spørgsmaal til mig, om jeg stod paa samme Standpunkt som ifjor med Hensyn til Extravillingsforslagene og med Hensyn til de Midler, som jeg ansaa for nødvendige til yderligere at styrke Forsvaret til Lands og til Vand, selv tilbørlig kunde have besvaret sig dette Spørgsmaal. Der begjæres nemlig gennem Finantslovsforslaget for i Aar for Marine- og Krigsministeriet et Beløb af 460,000 Rd., ene sigtende netop til et gennemføre de Foranstaltninger, hvortil Pengene blev forlangte ifjor paa Extravillingen. Det opsøgte Beløb svarer altsaa til, hvad der ifjor forlangtes for det første Aar. Deraf ere 432,000 Rd. alt opsøgte paa selve Finantslovsforslaget, og med Hensyn til 27,000 Rd. vil der en af de allerførste Dage blive tilfille det ærede Finantsudvalg Forslag. Jeg skal gjøre opmærksom herpaa, for at det ærede Medlem kan forstaa, at Standpunktet er fuldstændigt det samme, men hvad der er forskjelligt, er kun Maaden, hvorpaa Pengene begjæres i Aar. Der fremsættes altsaa i Aar ikke særlig det Spørgsmaal, hvad der er Maalet, og